

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre ..... 2 frt.
Fél évre ..... 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

A rejtelmes postaláda.

Harmadéve minden sakter
Szüzlány után járt;
Hiáltottak is miatta
Százszoros átvájt!

Beletörött a bicokájuk
Szeft lett savanyú.
Szerettek vón inkább lenni
Főzsi Savanyú.

Igy manapság postaládák
Divatoznak már;
De a sakter szörnyet hal, ha
Felpattan a zár.

KOLERA NOSZTRASZ.

Járványos világot élünk,
Mindenfelé pusztulás...
A szegény ember számára
Sohol nincs vigasztalás.

Fusson ide, fusson oda,
Zárolja körül magát,
A kolera mindenüvé
Követi, mint jó barát.

Sőt már rá is fogták egyszer,
Hogy a nosztrasz csak szelíd,
Könnyebben hal meg az, a kit
Ez a fajta leterit.

Honosítani kell tehát a
Járványok minden fajtát;
Hogy így békeességgel tűrje
Beteg ember a baját.

Nálunk is meghonosultak:
Pénzszükség és börze krach,
A mióta baktérium
Hazánkban a: jüdelach.

Bár nincs pénzünk, se termésünk,
Oda se nézünk neki;
Noha e rút nyavalyában
A nyakát sok szegte ki.

Tél, ősz, nyáron és tavasszal,
Ez a mi rendes bajunk,
A melyhez már szokva vagyunk:
A kolera nosztraszunk.

Jól tudjuk, hogy mivel kéne
E járványt kiirtani,
Ámde rossz szemmel találna
Rothschild ránk pillantani.

Már pedig mi sokat adunk
Arra, hogy birjuk kegyét,
Bárha pénzzel mi tömködjük
Ártatlanul a begyét.

Szó, a mi szó, nosztraszunkat
Touloniért odadnánk;
Ez amannál nagyobb csapás
Ugyse lenne mireánk.

Börziánereink.

Mikor Ausztria-Magyarország világkiállítást rendezett Bécsben, a börziánereink rendeztek Ausztria-Magyarország számára egy kis gyöngé krachot, hogy annál nagyobb kedvel látogassuk a valóban sikerült kiállítást, s mutogathassuk a világnak, miszerint mi csak olyan legények vagyunk, a kikre bátran elmondhatják: fent az ernyő, nincsen kas!

Szégycet hoztak reánk. Megalázták a népet, az államot és intézményeinket az egész világ előtt.

Hja, a börziánerek hatalmas urak. Azok csak a maguk érdekeit nézik. Mit nekik egy állam, vagy nemzet reputációja?! Ők akkor csinálnak üzletet a saját hasznukra s milliók megrontására, a mikor nekik tetszik.

A börziánerek elkényeztetett édes gyermekei az államnak, mi többiek vagyunk a mostohák.

Nekik minden szabad!

Nekünk azonban nem szabad még csak ugyanegy bíróságra se járni velök Külön van majdnem mindenük

És mi a hála a kényeztetésért?

Az, hogy még meg sem nyitottuk Budapesten az országos kiállítást, még iparpalotánk is alig kész, s már is rendeztek a számunkra nem egy, hanem két veszedelmet: az érték és gabna krachot.

Bevezetésül ugyan egy is untig elég lett volna ezekből, de hát akként okoskodtak, hogy ha Bécs ki tudott állani egyet, miért ne tudna Budapest s a derék jó magyar nép kettőt is kiheverni?

Van pénzünk ugyis elég!

A kinek tellik fényes kiállítási palotákra, annak teljek a szegény börziánerek hizlalására is.

Lehet, hogy a kiállítás megújításáig rendeznek még egy harmadikat is, az iparkrachot, a mi azután majd végleg bekoronáz.

Hogy az értékpapírok árhullámválása nem függ börziánereinktől, az bizonyos; de hogy a mai árhullámválás nálunk krachokat képes előidézni, annak egyedül ők maguk az okai.

Majdnem valamennyi játszik a börzén, a helyett, hogy szolid üzletekbe bocsátkoznék.

Hirtelen, mintegy a szerencse által akar mindinkább gazdagodni, s a millióit szaporítani.

Ez által természetesen kiteszi magát óriási veszteségek esélyeinek.

A míg tehát a nagy tőkéek hazánkban csupán börzejátékokra fognak fordíttatni, s a nagyipartól és nagybani kereskedéstől elvonatni, folyvást tartani fognak a természetényeink eladása körüli mizériák, s meg-meg ujulnak majd a gabonakrachok.

Hiszzen most vesszük csak észre, hogy voltképpen nincs is egyetlen valamicsodás gabnakereskedőnk, mert a ki van, az inkább csak szenzál.

Ha a külföld nem vesz, akkor szenzáljainknak nincs pénzök venni.

Pedig a kész gabona biztosabb bármely papírosnál.

Ime, ide jutottunk ebben a jordándédelgető világban!

Ráfogták a zsidókra, hogy azok kitűnő kereskedők, hogy ők képezik kereskedelmünk úterét s ime

kisül, hogy még csak nem is kereskedők, hanem csak bözzejátékosok.

Nekünk megcsinálták a jókedvet a jövő évi országos kiállításra, maguknak pedig bátran húzathatják a krachwalzert.

Maholnap elmondhatjuk, hogy nekünk van ugyan buzánk, de nekik nincs pénzök!

Istóczy és Mezei.

Mezei: No, ugye? Mióta nem sütjük az eszlári macaszt, nyakatokon vesz a gabonátok?

Istóczy: Bár csak ráadásul a kenderünk meg a ti nyakatokon veszne oda!

A megbüntetett csábító.

— Rövid elbeszélés. —

Lőrincz gazda, az árendás zsidó, nagy kúrmacher volt. Alig volt valamicsodás fiatal asszony a faluban, a ki után hébe korbá már ne koptatta volna a csizmáját. És bizony akadt elég olyan, a ki után nem is hijában koptattá. Bőszeke is volt erre Lőrincz gazda. Dicskedett vele úton útfélen. A mit aztán a hirbe hozottak nem igen vettek tőle jó néven. A férjeik által eldöntött menyecskék összeesküdtek ellene. Elhatározták, hogy példásan meg fogják büntetni fecsegéseit. Midőn Lőrincz gazda ismét újabb hódítások után járt, ügyesen kiszelték, hogy ki tetessenek neki, s az illető menyecskét siettek megnyerni a terüknek. A mi teljesen sikerült is. Mara asszony, Lőrincz gazda

legujabb ideálja, különben is annyira érnyes nő volt, hogy már maga az a tény is bántotta, miszerint járkál utána az árendás zsidó.

Hajh, de mégis szóba kelle ereszkednie Lőrincz gazdával! Mert hát így volt az a többiek által előre kifundálva.

Lőrincz gazda egy este rendkívül boldognak érezte magát. Mara asszony férje nem jött haza a tanyáról, s ő háborítlanul beszélgethetett a kerítésen át a szép asszonnyal, a ki nem is volt már annyira vad, mint annakelőtte, nem fordult el a tekintete elől, sőt azt is megengedte, hogy a kezét kissé megszorogassa, s a magáéba fektethesse.

— Hej, ha maga szép asszony, akarna magának szerezni egy selyemkendőt!

— Hát hiszen hogyné akarnék?!

— Komolyan mondja?

— Komolyan biz én, csak a módját mondja meg, hogy miként?

— Eljönne érte hozzám?

— El én.

— Ma este?

— Ma este.

— Bizonyosan?

— Bizonyosan.

— Kezet ad rá?

— Itt a kezem, de csupán egy feltétel alatt.

— Szóljon mit kíván?

— Szobája ajtaja nyitva legyen, nehogy zörögni vagy szólni legyek kénytelen.

— Az meglesz.

— Azután meg sötétítse be a szobáját annyira, hogy senkit se lehessen benne felismerni!

— Sötét lesz, mint az éjszaka!

— Akkor hát siessen haza és várjon türelemmel. Pár óra mulván, mikorra minden elcsöndesül, ott leszek.

— Megyek. Szinte sajnálom, hogy ettől az ostoba lécesz kerítéstől előre is meg nem csókolhatom. Adjon még egyszer kezet reá, hogy eljön; hogy nem tesz löv. Így ni! Most pedig szépen távozom és okvetlen várni fogom.

Hosszú volt Lőrincz gazdának nagyon az a két óra, a melynek elmúlása szükséges volt arra, hogy az utcák végképen elnéptelenedjenek. Minduntalan hol az ablakra, hol az ajtóra szaladt. Azt hitte, hogy a menyecske sietni fog a selyemkendőért. De biz az csak nem jött, még a várakozásra kitűzött két óra után sem, úgy hogy Lőrincz gazda elvesztve minden reményét, már-már aludni készült, a midőn a setétben ajtaja hirtelen felnyílik, majd bezárul, s hallja, hogy valaki magassarkú női csizmában kopog ide-oda bizonytalan irányban a szobájában.

— Maga az lelkeském?

— Szóljon merre van?

Nem kap feleletet.

Rászánja magát Lőrincz gazda, hogy maga keresi fel a bártortalan menyecskét és siet a kopogás felé, de a járkelő úgy tetszik, hogy látja őt, mert mindenütt ügyesen fut előle, ide oda a szobában. Lőrincz gazda már egészen neki van hevülve a kergetőzésbe.

Nagyokat liheg, a mig a menekülő cseppet se látszik fárdatnak.

Egyszer végre valahára csakugyan elcsipi egy sarokban. Siet hirtelen átölelni. Azonban oly furcsa domboriságot ölel a keblére, a melytől hamarjában visszareppen, mialatt egy hatalmas rugástól hátra tántorogva belesiek a saját köpöladájába.

Gyertyát gyújt és csodák csodája! Mit lát?

Egy jókora fekete szamar konyit rá vadul a szoba sarkából.

Jó biztatás.

Batjus zsidó: Ugyan mondja csak khend Ambrus gazda, hogyha én letelepednék a maguk falujában, hát volna-e egy kis nyugodalmis életem?

Ambrus gazda: Hát biz ott könnyen megszerhetné magának az örök nyugodalmat.

A csökönös ló abrihtolásánál.

Kocsis: Azt a plundrás mivoltját a gazdádna! Répává aprítom a ki fölnevelt.

Zsidó uraság: Ne bolondozzék khend János, mert nem maradok meg a khoocsijában.

Mai állapotok.

*Háború kitört Khindával.
Ki bír a börze kínjával?
Puskaporos a levegő,
Minden papiros lebegő.*

*Ágyúz már az admirális,
Üzletekkel nincs majális,
Lelket öl a pénz babona,
Senkinek sem kell gabona.*

*Bárha győz is a francia,
Eredménye: csizmadia,
Viszi jordánt a pénzválság,
Események ki ne rántsák!*

Legojjabb phulitikai hírek.

A fejedelmek thalálkuzóján bizamosan ott lesz a Rojtschild is, mint Izrael népének fejedelme, mint pénzkirály és mint az összes európai börzeknek császára. Ő fogja megoldani a keleti kérdést akként, hogy az egyik nagyhatalmat Konstantinápoly helyett Jeruzsálemmel fogja megkínálni. Így legalább mindkét veszekedő félnek lesz egy kheleti városa.

Ha a kheleti kérdés megoldásakor a három jó barát és szövetségestárs: a német, osztrák és muszka össze találja egymással veszni, Rojtschild mind a háromnak adna hadi khülségre khülsönpénzt száz percentre, a phénze biztosan megkherülne, mert a gyűztes fél amögy is megfizetné, a vesztes félen pedig erővel behajtatná a gyűztesel csopa borátságból. Ez aztán a fáin phénz-phulitika. Így gazdagodott meg eddig is nemcsak egy phénzfejedelem.

Hogy miért van most krach a börzén, ki thodja azt megmondani? Bizamosan azért, mert a francia khinát akarja bevenni. Mikor valakinek szüksége van arra, hogy khinát bevegyen, akkor láza van. Ha nincs valakinek láza, akkor khinát bevenni veszedelmes. Franciaország tehát igyen okoskodván, kitholalta a kholera, meg a börze lázt, hogy a khinát ezek thethejébe minden veszedelem nélkül bevehesse. Figyelmezthetünk tehát mindenkit, a kit csak khinjában elragadt a börze láz, hogy ezért Franciaország rosz phulitikáját vonja felelősségre.

Háboru lesz! Az már bizonyos. Magyarországnak az egész évi gabona termése a nyakán vesz, ha csak háborúval nem exportálja valahová. Ergo piacot kell nyitni a magyar gabonának szuronyokkal s a szállítást aztán kire bizhatná nyugodtabban, mint a hűséges zsidókra? A kiknek felgazdagodására már ugy is el kelne egy kis szerencsétlen háború!

Siszphülver Náci oraság vadászkalandjai.

— The osszony! Bekhüvetkhezett megint a vadász idény. Add elő megint a phiskelezemet.
 — Oh, jemine! Mit csinálsz the azzal a phoskával mikhor az felév óta ott rozsdásodik már a podláson?
 — Az mindegy, majd khitisztitom.
 — Igen, de egy belerozdásodott lüvés is van a gyomrában, a cseléú már a tavasszal sem birta belüle kiphiszkálni.
 — Majd én megpróbálkozom vele kihajtani az ű jomrából.
 — Thodod mit? Az nem lehet rozsz Khisértsd meg.
 — Mit?
 — Adjál be neki bodai kheserüviz, az majd ki thalálja phorgálni belüle az ócska thültés.
 — Biszt a mesüge? Osszony? Azt hiszed, hogy az a phoska kholbászt evett?
 — Hiszen az ispány is azt mondta a multkor, hogy valami olajjal kell kiengesztelni, már pedig az majdnem ugyanazon hatást gyakorolja, a mit a kheserüviz.
 — No hát hozz nekem rhiczinusz olajat! Had tisztithom ki vele a poskhámat,
 De bizony hiában volt mindenféle olaj, mert a töltés sehogysem akart kijönni. Még csak kilöni sem lehetett, mert a piramis vékony csatornája tele volt rozsdával, s a löpor nem hatolhatott keresztül rajta.

Elkelletett a fegyvert dobni végképen a lomtárba az ócska vasak közé.

— Most thonácsolj már valamit osszony!
 — Hagyj fel a vadászattal.
 — Azt nem theszem.
 — Kérj khülesön a szolgabirótól poskhát.
 — Mit gondolsz? Ilyen gazdag ember mint én, csak nem khülesönözgethet minduntalan egy szolgabirótól löfegyvert a saját molatságára?
 — Hát vegyél egy.
 — Ógy van, osszony! Ezt eltholáltad. Venni fogok egyet. Még pedig olyant, a milyen ily magamforma fáin govallir embert megillet. Venni fogok magamnak egy valódi hátulthöltö.
 — Hát van olyan is a mely nem valódi?
 — Nincs A hátultöltő az mind valódi és soha nem csal ógy, mint az, a melyet elől thöltenek.
 — Mit? The azt mondod, hogy az csal, a mit elől thöltenek? Csak nem gondolthál valami rozszat?
 — Légy nyugodt osszony! Én csak arra gondoltam, hogy az a thültés, a mit én hátul belenyomok, ugy elsül elülről, minden kheserüviz nélkül, hogy egész öröm hallani a ropogását. Ilyen poskha kell nekhem. Kevesebb bajom lesz vele, s magammal hordhatom a kész patrónokat. Nyolat is lüvök tiszser annyit mint máskor. Lefogom thörni a bőrzén a nyólbörök árat. Olcsóbb lesz a keztyü, meg a bonda béllés. Irok még ma a bodapesti ágensemnek, küldetek vele magamnak otánvét mellett egy lefosót.
 — Mit? Jól hallottam-e? Olyan illetlen neví poskával csak nem fogsz te vadászni?
 — No jól van hát, hozatok egy lankasztert.
 — Hogyan? Te lankadt Esztert hozatsz magadnak Bodapestről? No megállj! Ezt soha sem fogom neked megbocsátani.
 — The osszony! Kihozol már végképen fecsegéseiddel a békétüresből.
 — De azt nem fogom túrni!
 — Hiszen ne is túrd, csopán azt nézd el, hogy én valahára fegyverhez jussak és vadászhaszak. Todod, hogy az nekem szenvedélyem. Ogye te szép osszony, nem fogod ellenezni?
 — Ha mindég ily fáin ember volnál, hát thübböt elnéznék nekhed.
 — Ugy küldöm még ma levélben a megrendelést.
 A fegyver és néhány száz kész töltény csakhamar megérkezett, és Siszhülver készült a vadászatra. A mult tezen csináltatott vadászruhája nagyon télies volt, sehogyan se passzolt a kánikulai meleg napokhoz. Valemely könnyű nyári ruháját szerette vón a vadászatra feláldozni, s ez iránt kérdést is intézett a nejehez.
 — Thodod mit Náczikám? — szólt az asszony.
 — Van neked egy magános vászonnadrágod, meg egy meglehetősen elnyítt frakkod, ezeket nem bánom, ha vadászatra elhasznárod.
 — Azok csakugyan jók lesznek. Add ide szaporán.
 — Itt vannak csak öltsd fel.
 — Vadásztarisznyát se viszek magammal, azt is nehéz ebben a melegben czipelni. A töltényeket a zsebemben fogom tartani.

— Ugy, ugy! Ide helyezd valamennyit a frakkod hátsó két zsebébe. Azok meglehetősen nagyok.

— Ah, van egy nagyszerű eszmém!

— Szólj, édes Nácziám.

— Hogy ne kelljen a töltényekért mindég hátul a frakkom zsebei-beiben kotorásznom, s hamarébb tölthessek, megfordítva veszem magamra a frakkot, úgy, hogy a lefentyűje itt fog lecsúgni a hasamról. Te pedig asszony szives leszel hátul begombolni.

— Jer hát, fordulj meg. Így ni! Most már végig van a frakkod gombolva hátul, most már mehetsz.

— Mit tegyek a fejemre?

— Ha már frakkot öltöttél magadra, hát a fedjre adom a legénykorbeli czilinderedet, legalább egészen govallérnak fogsz kinézni.

Siszphülver Náczi oraság búcsút véve a feleségtől, neki indult a kukoricza földeknek, hogy kedvére kivadászhassa magát.

Azt hitte, hogy jól elfogja tölthetni a napot. nagyon megcsalódott.

Mikor már jó messze volt a tanyájától, tüszentett, s elővette a zsebkendőjét.

Azonban mily nagy volt az ő csodálkozása! A zsebkendőt sehogyan se bírta az orráig fölemelni. A hátul begombolt frakk hátrafelé hajló ujjai nem eresztették a két karját följebb a derekánál.

Megkísérlé azután a puskát arczához emelni, de nem sikerült az sem.

— Minden áron ki kell magamat gombolnom és megfordítanom a frakkot, mert így egészen tehetetlen vagyok!

Letette a fegyvert a kezéből s váltig igyekezett magát kigombolni, de biz az sehogyan se ment. Lehajolt azután a fegyveréhez, hogy azt fölemelje, de ekkor meg a kalapja esett le úgy, hogy annak rongyolló belése a fején maradt.

A kalapját nem bírta a fejére illeszteni. Ugy nézett ki, akár egy madárijesztő.

Ilyen állapotban czammogott azután haza. Ez volt e vadász évad alatt legelső vadászati kirándulása. Nem tudhatjuk előre, hogy milyen lesz a többi? De annyi bizonyos, hogy Siszhülver barátunk erősen megfogadta, miszerint frakkban, czilinderben nem indul el soha többé semmiféle vadászatra.

Jajtelesz és Pinkelesz.

Pinkelesz: Thodod mit Jajtelesz? Magyarosítsuk meg a neveinket.

Jajtelesz: Ugyan mire magyarosítsam én az enyémet?

Pinkelesz: Nű, a thiedet khönnyű átváltoztatni. Lesz belület Jajfy.

Jajtelesz: Hallod-e Pinkelesz! Én nem leszek semmiképen sem Jajfy, mert még azt hinnék felőlem, hogy Jaj volt az apám.

Pinkelesz: Hát végy magadnak valami régi nemesi nevet.

Jajtelesz: Azt sem veszek, hanem ha

már épen magyarosítani khüll a nevemet, hát Kitelesz szerint, a kibül lett Teleszki, lesz belülem: Teleszjaj.

A zsidóiskolából.

Tanító: Mond meg nekem te Sámi jerek, hogy mi a khüllemetes?

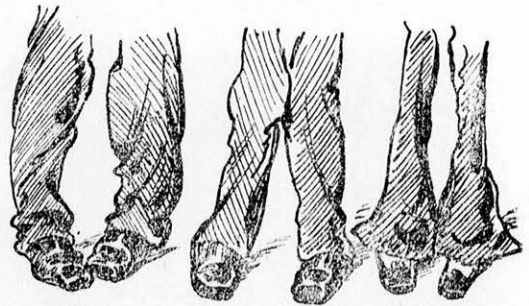
Tanítvány: Az, mikor a tháteleben valahol jóllakik fokhagymás lódmájjal és ránk lehelli a szagát.

Tanító: Hát a szép?

Tanítvány: Mikor a mámelében megmozdík.

Az ismertető jel.

Maresa: Nézd csak Jutka! Ott a függöny mögött három fiatal ember áll. vajjon nem-e nekünk való mesterlegények?

Jutka: Azt nem tudom, hogy mesterlegények-e vagy sem, hanem azt látom, hogy miféle vallásuak.

Börzehirek.

A pálinka ára fölment. Krausz Lajos megválasztatása ellen petíciónálnak. Az eshetőleges újaválasztás költségeit előre ki kell nyerni.

A tisztabúza ára lement. Az Erzsébetvárosi jordan Eötvös pártiaknak nem kell többé a tiszta.

A zsidó központi iroda akeziók steigolnak, a mióta kevesebb hitsorsost kell kimenteni.

De mindenek előtt vásároljanak uraim a duplán megválasztott képviselőktől kerületet, mert csak az játszhatik ezentul a börzén kívül is a szavával, a ki valóságos képviselő.

BLAU ÉS SCHWARZ.

Erkölesre ha mítsem adsz,
Szívesen lát Blaui Katz,
Ámde, ha kissé mulatsz,
Mindjárt pénznélkül maradsz.

És ha pénzed elfogyott,
Degradálva vagy legott;
Blaui helyett schwarze Katz
Leszsz a mig csak maradsz.

Becsületszavára.

Khazerkhopf: Higyje el oram, ha én mondom, hogy az a dolog ugy van.

Kételyi: Már mért hinném el?

Khazerkhopf: Hát a becsületszavamra elhiszi-e?

Kételyi: Még arra sem hiszem el.

Khazerkhopf: No megálljon csak! Mindjárt ide hívom a fiamat, az katona és majd az fogja megkérdeni az órtól, hogy hát az ő becsületszavára hiszi-e?

MUNKÁCSHOZ.

Isten hozott! Fogadd üdvözetünk
Művész hazánkfia!
Mint nagy művészt s elvtársat üdvözöl
Az antiszemita.

Mondják, hogy a leghűbb történetet
Festé le ecseted,
A mit már a hirhedt ügyvédnek
Tagadni nem lehet.

Ott áll a kép előttünk mint egy kar,
A mely sujításra kész,
Fenyegette azt a ronda népet,
Mely bűnre bünt tetéz.

Szent áhitat fog el s eszünkbe jut
A vallás és haza,
Melyet papjainkig a kajánság
Rútul bántalmazta.

S te most népünket felhivod vele
Szeretni Istenét;
Aztán, hogy védje meg hazáját
És védje meg hitét.

S a mit mondasz művész ecsetteddel,
Im lásd megértjük azt.
Erőt adtál újra küzdelmünkhöz,
S te nyujtottál vigaszt.

Isten hozott hát s légy üdvözölve
Elvtárs hazánkfia!
Megért s büszkén szorit veled kezét
Az antiszemita.

Legújabb borfestő.

Péter: Hogyan van az, hogy Amsli kocsmáros mindég csak fehér bort vásárol és mégis vereset mér a korszmájában.

Pál: Hja, az onnét van, mert festi a borait.

Péter: Bizonyára fukszinnal?

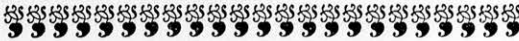
Pál: Nem biz az, hanem a gyermekeit fürösztöi benne, a kik annyira veresek, hogy ha csak belenéznek a Balatonba, hát mindjárt verestengerré változik.

Wahrmann a gentryről.

A gentrynek semmiképen sincs szerencséje Magyarországon. Mialatt én rendszeresen pusztítom a magyar gentryt, azalatt mint menydörgős menykő szét üti a zsidó gentryt a papírválság. Kénytelenek leszünk csopa bokott népséggel helyettesíteni.

A börze. Szárazon van leírva, pedig a tárgya igen jó volna. Ott sok eredeti alakot lehetne találni, kivált a mai krachos világban. Ha csakugyan jár a börzére, akkor kérjük becses értesítéseit. A gabona krachot különösen figyelemmel kísérjük, meg vagyunk győződve róla, hogy annak is jordanok az okai. A magyar gabona többnyire zsidó kézből kerül ki a külföldi piacra, s gyakran úgy, hogy a vevő nem igen kér belőle többet. De hát még a borunk! Azt különben a külföldiek is hamisítják. Így Németországban gyakran lehet a palackkokon olvasni: *U n g a r W e i n*, pedig azok a folyadékok sohasem látták Magyarországot, s még csak nem is szállóbból vannak sajtolva, úgy hogy általuk a magyar borok a lehető legrosszabb renoméba jönnek. — Eötvös Károly irodalmi működése. Hagyjuk őt egy kissé békeességben működni. Majd előáll vele! Magunk is kíváncsiak vagyunk az argumentálásaira. Olyasmit akar a világgal elhitetni, a mit maga sem hisz el komolyan. — *K r u m p l i f e j ű N á t h á n*. Biz az meglehet, mert hiszen a Náthánok szaporák, miként a krumpli. Csak aztán ki is le-

hetne őket tépni a hazai földből! — Borszívó. Embert érte vagy lopótököt? Verséi közül kiválnak:

Forduljon be minden nyak!
Itt van a legjobb konyak!

Rút pálinkát ha iszol
A halál kisüvikszol.

— *R e n t e k o n v e r s z i ó*. Tudni kellene ahhoz, azután lehetne hozzászólni s ilyen dörgedelmes cikkeit írni róla. — *A h a n g y a*. Mért hasonlítja a zsidót a hangyához? Nincsen eléggé kimagyarázva. A hangyatojás és a kövér feleség nagy különbség. Ha nem hiszi, vegyen nőül kövér asszonyt és próbálja meg emelgetni. Önnel alighanem a tojás emelné fel a hangyát. — *N o s z t r a s z*. Valódi bacillus verselés:

A házánál
Kiütött a kolera,
Ablakát meg
Beütötte a vera.

— *N y a k l á n c z*. Kár, hogy thalmi. Ily gyenge anyagból nem használhatjuk. — *A k u t y a k e t r e c z*. Erresszük ki belőle. — *A b a l a t o n b a n* halásztató zsidó bérlők. Nincs benne elegendő fogas. Már pedig a Balaton sok fogas nélkül, kivált ha a zsidók is érintve vannak benne, nem érne semmit. — *M e l y i k* volt a legjobb ügető? Visszabocsátjuk a kérdés elbírálását magára a szerzőre. — *A z o p e r a h á z* festményei. Hogyan hiheti el azt, hogy a modellek a sugáru ti leányok közül kerültek ki? Egyébiránt, ha onnét kerültek volna is ki, az csak becsületükre válik. — *A z s z i d ó k n a k*. Gyöngye kis vers tulságosan erős kifakadásokkal. — *A n t i s z e m i t a* számrejtvény. Hogyan lehet valakinek a ki eny nyire erős antiszemita, oly feltűnően szemita névvel egzisztálni? — *S i r ó* felhő Hosszadalmas. — *J o g á s z k a l a n d*. Nincs érdekesen leírva. — *P a n n a* leányasszony kalandja *M ó z s e s s e l*. Hamis egy kaland volt biz az nagyon, de közölhetlen. — *J e r e m i á s* siralmai. Nem is annyira siralmasak. — *A p i z a i t o r o n y b ó l*. Azt aligha látta. Ugy a hogy meg van írva nem lehet használni. Átdolgozni pedig bajos, de időnk sincs rá.

A mult számunkban közölt számrejtvény megfejtése:

És annyi zikezene között,
Oly sok hepp-hepp után,
Semmit nem fogyva, túrvo sem,
Él zsidó e házá!

Kitűnő finom természetes vörös borok
Kaphatók 14 literes hordóktól
fel. Literje 20, 25 és 30 kr.
Hordókat gyári áron számí-
tunk. Mintául csakis hordókkal
küldünk.

Megrendelhető:
Nagy-Harsányban, u. p.
Villány
Zágonyi Györgynél
(22) a bortermelők megbizottjánál.